

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงกึ่งทดลอง (Quasi - Experimental Research) เพื่อศึกษาคุณภาพของแผนการให้การปรึกษาแบบกลุ่มและกลุ่มผสมผสานกิจกรรมดนตรี ในการส่งเสริมทักษะชีวิตของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมาและศึกษาความเป็นไปได้ในการใช้แผนการให้คำปรึกษาดังกล่าว ตลอดจนศึกษาตัวแปรต่าง ๆ ที่มีผลกระทบในการส่งเสริมทักษะชีวิตของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดนครศรีธรรมราช

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ คือ เด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดนครศรีธรรมราช ได้พิจารณาว่าเด็กและเยาวชนเหล่านี้มีความผิดจำนวน 90 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เด็กและเยาวชนที่ผู้วิจัยได้คัดเลือกจากคดีต่างๆ โดยมีคำพิพากษาของศาล ตัดสินให้ฝึกและอบรมและ มีการฝึกและอบรมแล้วระยะหนึ่งและเหลือระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปี ก่อนที่จะได้รับการปล่อยตัว จำนวนทั้งสิ้น 60 คน โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่กลุ่มให้การปรึกษาแบบกลุ่มและกลุ่มผสมผสานกิจกรรมดนตรีทั้งสองกลุ่มประกอบด้วยเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดแบบรุนแรงและไม่รุนแรงอย่างละเท่ากันจำนวน 30 คน

คุณสมบัติของกลุ่มตัวอย่างมีลักษณะดังนี้

1. อายุระหว่าง 14 - 18 ปี
2. มีความเข้าใจภาษาไทยหรือสื่อสารด้วยภาษาไทยได้ดี
3. มีการรับรู้ปกติ ทั้งภาวะสติ (Consciousness) การมองเห็น และการได้ยิน

เกณฑ์การคัดเลือกจากกลุ่มตัวอย่าง

1. เป็นตัวแทนเด็กและเยาวชนในแต่ละหอนอน
2. ได้รับการคัดเลือกจากเจ้าหน้าที่และมีความสมัครใจเข้าร่วมกิจกรรม
3. สามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้โดยตลอดระยะเวลา โดยไม่ติดภารกิจอื่น ๆ
4. เด็กและเยาวชนได้รับการจำแนกจากสาขาชีพ ได้แก่ นักจิตวิทยา นักสังคม

สงเคราะห์ และนักวิชาการ เพื่อแบ่งกลุ่มเด็กและเยาวชนออกเป็นสองกลุ่ม ระหว่างกลุ่มเด็กและเยาวชนที่มีพฤติกรรมในการกระทำความผิดแบบรุนแรง และพฤติกรรมปกติ

วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1. นำรายชื่อเด็กและเยาวชนที่ได้รับการคัดเลือกแล้วทั้งหมด 90 คน นำมาตรวจสอบคุณสมบัติตามที่ได้กำหนดไว้ จากนั้นนำมาทำการสุ่มโดยใช้วิธีสุ่มแบบโควตา (Quota Sampling) เพื่อคัดเลือกให้ได้เด็กและเยาวชนจำนวน 60 คน

2. เด็กและเยาวชนจำนวน 60 คน ที่ได้รับการคัดเลือกแล้วแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

- 2.1 กลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของเด็กและเยาวชนที่มีพฤติกรรมในการกระทำความผิดที่มีลักษณะแบบรุนแรงจำนวน 30 คน

- 2.2 กลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของเด็กและเยาวชนที่มีพฤติกรรมในการกระทำความผิดที่มีลักษณะแบบไม่รุนแรงจำนวน 30 คน

จากนั้นนำไปทดสอบแบบวัดทักษะชีวิต โดยแบ่งกลุ่มตามลำดับคะแนนทักษะชีวิตของกลุ่มย่อยทั้ง 2 กลุ่มนำมาจัดลำดับคะแนนเรียงจากสูงสุดถึงต่ำสุด จากลำดับที่ 1 ถึง 30

3. แบ่งกลุ่มทดลองโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random) ให้กับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ออกเป็นกลุ่มย่อยกลุ่ม A B C และ D กลุ่มๆ ละ 15 คน เพื่อเป็นกลุ่มทดลองระหว่างการให้การศึกษาและการผสมผสานกิจกรรมดนตรี

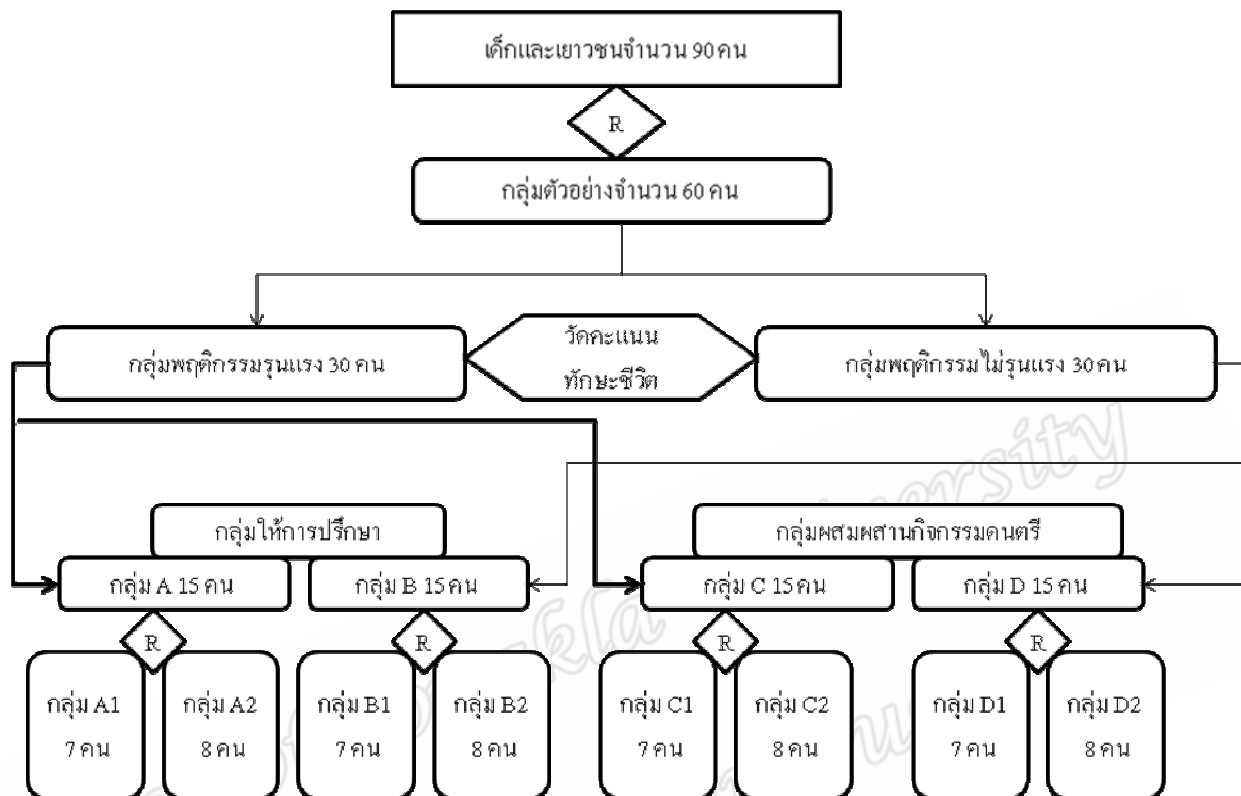
4. แบ่งกลุ่มทดลองกลุ่มย่อยเป็นกลุ่มการให้การศึกษาและกลุ่มผสมผสานกิจกรรมดนตรีรวมจากกลุ่มละ 15 คน ออกเป็น 2 กลุ่ม ด้วยการสุ่มตัวอย่างโดยวิธีสุ่มอย่างง่ายดังนี้

- 4.1 กลุ่ม A1 B1 C1 และ D1 มีเด็กและเยาวชนจำนวน 7 คน

- 4.2 กลุ่ม A2 B2 C2 และ D2 มีเด็กและเยาวชนจำนวน 8 คน

ในการแบ่งกลุ่มทดลองออกเป็นกลุ่มย่อยมีจุดประสงค์เพื่อการจัดกิจกรรมกลุ่มมีจำนวนสมาชิกไม่มากเกินไป โดยปกติกลุ่มให้การศึกษาไม่ควรมีจำนวนสมาชิกเกินกว่าจำนวน 12 คน (ดวงมณี จงรักษ์, 2550)

แผนการสุ่มตัวอย่าง

แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงกึ่งทดลอง (Quasi - Experimental Research) ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบเพื่อพิจารณาความแตกต่างของวิธีการบำบัดเด็กและเยาวชนหลังการทำแบบฝึกและหลังสิ้นสุดการทดลองหรือระยะติดตามผล (4 สัปดาห์หลังการทำแบบฝึก) แบบแผนการทดลองครั้งนี้คือ Generalized Randomized Block Design (GRB-22) (Kirk,1995) โดยมีการสุ่มหน่วยทดลองและตัวแปรจัดกระทำตามลักษณะของการให้การปรึกษาแบบกลุ่มและกลุ่มผสมผสานกิจกรรมดนตรี การวิจัยครั้งนี้มีตัวแปรอิสระ 2 ประเภทคือ ตัวแปรอิสระที่ถูกจัดกระทำ ได้แก่ วิธีการบำบัด และตัวแปรอิสระที่เป็นตัวแปรจัดประเภท ได้แก่ พฤติกรรมที่กระทำผิดแบบรุนแรงและพฤติกรรมที่กระทำผิดแบบไม่รุนแรงของเด็กและเยาวชน ตัวแปรตามเป็นลักษณะที่มุ่งหวังให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหลังการทดลองคือ ความคิดเกี่ยวกับทักษะชีวิตของเด็กและเยาวชน ดังแสดงในตาราง

ตารางแสดงการสุ่มหน่วยทดลองและตัวแปร(Randomized Control Group Design)

RE	L ₁ T ₁	x	L ₁ T ₂	L ₁ T ₃
	L ₂ T ₁	x	L ₂ T ₂	L ₂ T ₃
RC	L ₁ T ₁	x	L ₁ T ₂	L ₁ T ₃
	L ₂ T ₁	x	L ₂ T ₂	L ₂ T ₃

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

R	แทน	การจัดกลุ่มตัวอย่างเข้ากลุ่มใช้วิธีสุ่ม
L ₁	แทน	กลุ่มทดลอง (Experimental Block 1) กลุ่มที่กระทำผิดแบบรุนแรง
L ₂	แทน	กลุ่มทดลอง (Experimental Block 2) กลุ่มที่กระทำผิดแบบไม่รุนแรง
Y ₁	แทน	การทดสอบก่อนการทดลอง
Y ₂	แทน	การทดสอบหลังการทดลอง
Y ₃	แทน	การทดสอบหลังสิ้นสุดการทดลองแล้ว 4 สัปดาห์
RC	แทน	การให้การปรึกษาแบบกลุ่ม
RE	แทน	การให้กลุ่มผสมผสานกิจกรรมดนตรี
x	แทน	การทดลอง

ตารางการออกแบบการวิจัยและตารางวิเคราะห์ข้อมูล(Statistic Design)

	การให้การปรึกษาแบบกลุ่ม (T1)				กลุ่มผสมผสานกิจกรรมดนตรี(T2)				
	T1(1)	T1(2)	T1(3)	T1(4)	T2(1)	T2(2)	T2(3)	T2(4)	
กลุ่ม RL ₁	S1	S2	S3	S4	S5	S6	S7	S8	$\bar{x}$
กลุ่ม RL ₂	S9	S10	S11	S12	S13	S14	S15	S16	$\bar{x}$
	$\bar{x}$	$\bar{x}$	$\bar{x}$	$\bar{x}$	$\bar{x}$	$\bar{x}$	$\bar{x}$	$\bar{x}$	
	คะแนนทักษะชีวิตรวม 4 ด้าน($\sum \bar{x}$)				คะแนนทักษะชีวิตรวม 4 ด้าน($\sum \bar{x}$)				
	N=15								

T แทน องค์ประกอบทักษะชีวิต 4 ด้าน

S แทน ค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะชีวิต

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย 3 ส่วนดังนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย ได้แก่

1.1 แผนการให้การปรึกษาแบบกลุ่ม โดยผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นโดยใช้หลักการของการให้การปรึกษาแบบกลุ่มทักษะชีวิต (เพ็ญเพ็ญ เอี่ยมละออ, 2542) กลุ่ม Self Help กลุ่มสัมมนาและ กลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน (Daytop Therapeutic Community) (Daytop, 1999) โดยสร้างเป็นแผนการทดลองทั้งสิ้น 17 แผนการทดลอง แผนการทดลองละ 1 ชั่วโมง 30 นาที

1.2 แผนกลุ่มผสมผสานกิจกรรมดนตรี เป็นรูปแบบของกิจกรรมนันทนาการ เพื่อเสริมสร้างความพร้อมและการฝึกสมาธิ การเสริมให้เด็กและเยาวชนเกิดจินตนาการตามหลักการ Music Imagery และ Improvisation Music Therapy เพิ่มเติมจากแผนการทดลองให้การปรึกษาแบบกลุ่มโดยสร้างเป็นแผนการทดลองทั้งสิ้น 17 แผนการทดลอง แผนการทดลองละ 1 ชั่วโมง 30 นาที

1.2.1 เพื่อส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนเกิดสมาธิและมีความสนใจโดยใช้วิธีการของดนตรีบำบัดแบบ Nordoff - Robbins Music Therapy

1.2.2 กิจกรรมดนตรีบำบัด ตามหลักการของ (Kim, 2003) โดยให้เด็กและเยาวชน ฟังเพลง ร้องเพลง และเขียนเพลงที่ชื่นชอบ และสะท้อนความรู้สึกผ่านงานศิลปะและการเขียนบันทึกตามเนื้อหาของเพลงที่ได้รับฟัง ตลอดถึงการอภิปรายร่วมกันในกลุ่มเกี่ยวกับบทเรียนที่ได้รับจากสาระของเพลงเพื่อนำไปเป็นประสบการณ์ชีวิตในอนาคต

1.2.3 กิจกรรมดนตรีบำบัด ตามหลักการของ Listening Music Therapy โดยจัดให้เด็กและเยาวชนฟังดนตรีคลาสสิกในยุคของ Hayden, Mozart และ Beethoven ในจังหวะที่มีความช้าและเร็วเพื่อการผ่อนคลายหรือเสริมจินตนาการ (Walworth, 2003)

1.2.4 การนำกิจกรรมการเคลื่อนไหวร่างกายแบบไท้เก๊ก เพื่อเป็นการเสริมให้เด็กได้รับการผ่อนคลายซึ่งจะทำให้เด็กและเยาวชนมีกระบวนการเรียนรู้ในบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น ทั้งส่งผลถึงการบำบัดฟื้นฟูให้เด็กและเยาวชนมีทักษะชีวิตได้มากขึ้น

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยศึกษาแนวคิด ทฤษฎี จากตำราและ เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้ข้อมูลที่เกี่ยวกับ รูปแบบการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม และการใช้วิธีการกลุ่มผสมผสานกิจกรรมดนตรี ในการพัฒนาและส่งเสริมทักษะชีวิตของเด็กและเยาวชน

1. กำหนดสาระสำคัญของกาให้การศึกษาแบบกลุ่ม และการให้กลุ่มผสมผสานกิจกรรมดนตรี โดยการสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษา สาระสำคัญประกอบด้วย หลักการวัตถุประสงค์ เนื้อหา กลุ่มเป้าหมาย วิธีดำเนินการ การประเมินผล และสื่อ วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบ ได้แก่ แผนการดำเนินงาน เอกสารใบงาน เพลงประกอบ เครื่องขยายเสียง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ

2.1 แบบวัดทักษะชีวิตที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นจากแบบวัดทักษะชีวิตของ เพียงเพ็ญ เอี่ยมละออ (2542) มีลักษณะเป็นแบบคำถามโดยมีมิติต่างๆ ได้แก่ การเห็นคุณค่าในตนเอง การจัดการกับอารมณ์ การตัดสินใจอย่างมีเหตุผล การปฏิเสธและการต่อรอง จำนวน 60 คำถาม โดยมีรายละเอียดดังนี้

แบบวัดทักษะชีวิต มี 2 ตอน

ตอนที่ 1 ถามข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบ

ชื่อ ..... นามสกุล.....อายุ.....ปี

ตอนที่ 2 ถามความคิด ความรู้สึกและการประพฤติปฏิบัติตนของผู้ตอบ

เพื่อพิจารณาว่าข้อความนั้นตรงกับสภาพที่แท้จริงในระดับมากน้อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย X ลงบนตัวเลข 6 5 4 3 2 1 ที่ตรงกับระดับความรู้สึก ดังนี้คือ

หมายเลข 6 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึก มากที่สุด

หมายเลข 5 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึก มาก

หมายเลข 4 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึก ค่อนข้างมาก

หมายเลข 3 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึก ค่อนข้างน้อย

หมายเลข 2 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึก น้อย

หมายเลข 1 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึก น้อยที่สุด

2.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ผู้วิจัยหาความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) โดยการนำไปทดสอบความเหมาะสม ถูกต้องของภาษา ความตรงตามโครงสร้าง และความครอบคลุมของเนื้อหา โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน จากอาจารย์มหาวิทยาลัย 2 ท่าน และเจ้าหน้าที่ของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จำนวน 1 ท่าน โดยถือเกณฑ์การยอมรับจากผู้ทรงคุณวุฒิ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 (สุเมธ ทองไชย, 2545)

2.3 คำนวณตรงตามเนื้อหา (Content Validity Index) ของแบบวัดทักษะชีวิต เท่ากับ 0.90

3.จัดทำแผนการทดลองกาให้การศึกษาแบบกลุ่ม และแผนการทดลองกาให้การศึกษาแบบกลุ่มผสมผสานกิจกรรมดนตรีจำนวน 17 แผนการทดลอง

ตัวอย่าง

เอกสารประกอบ “การให้คำปรึกษาแบบกลุ่มและกลุ่มผสมผสานกิจกรรมคนตรี”

คุณจะได้รับอะไรจากการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม

1. คุณจะรู้จักตนเอง และค้นหาเอกลักษณ์แห่งตน
2. คุณจะรู้จักการเรียนรู้ที่จะไว้วางใจตนเองและผู้อื่น
3. คุณจะยอมรับตนเอง มีความมั่นใจ และนำไปสู่ทัศนคติใหม่ต่อตนเอง
4. เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการหาแนวทางแก้ไขปัญหา และแนวทาง

ในการลดความขัดแย้งภายในตัวของคุณ

5. คุณจะเพิ่มความสามารถในการนำตนเอง การพึ่งพาตนเอง ความรับผิดชอบ
ต่อตนเอง และสังคมที่อยู่

6. คุณจะรับรู้การตัดสินใจของตน และตัดสินใจเลือกอย่างฉลาด
7. คุณจะได้รับแบบแผนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนเอง และปฏิบัติตาม

แผนที่วางไว้

8. คุณจะได้เรียนรู้ทักษะทางสังคมขณะเข้ากลุ่ม นอกจากนี้ยังมีความไวในการรับรู้
ความรู้สึก และความต้องการของผู้อื่น

9. คุณจะได้เรียนรู้ที่จะเผชิญหน้า วิธีการโต้แย้งกับผู้อื่นอย่างตรงไปตรงมา
ด้วยความจริงใจ มีท่าทีเอื้ออาทร และห่วงใย

10. คุณจะเรียนรู้การดำเนินชีวิตที่เป็นไปตามความมุ่งหวังของตนเอง ไม่ขึ้นกับ
ความคาดหวังของผู้อื่น

11. คุณจะให้เห็นค่านิยมของตนเอง และเรียนรู้ที่จะปรับพฤติกรรมของตนไปตาม
ครรลองของค่านิยมนั้น

12. คุณจะได้รับการสนับสนุน ให้กำลังใจ ในการแก้ไขปัญหาของคุณ เนื่องมาจาก
การยอมรับและการเรียนรู้ถึงการให้และการช่วยเหลือซึ่งกันและกันจากกลุ่ม

สมาชิกกลุ่มควรปฏิบัติตนอย่างไร

1. เปิดเผยตนเองให้สมาชิกอื่นทราบว่า คุณกำลังคิดอะไรอยู่ สิ่งที่สมาชิกทุกคนพูด ล้วนแต่มีความสำคัญ การเข้าร่วมเปิดเผยความคิด และปฏิกิริยาของคุณให้กลุ่มรับทราบจะกระตุ้น สมาชิกคนอื่น ๆ แลช่วยให้พวกเขาร่วมเปิดเผยสิ่งที่พวกเขากำลังคิดอยู่ด้วย
2. ถามคำถาม หากคุณมีคำถามหรือสิ่งใดที่อยากรู้เพิ่มเติม ขอให้คุณถาม จะไม่มีคำถามที่ผิดในกลุ่มนี้ บางทีอาจเป็นไปได้ว่ามีสมาชิกคนอื่น ๆ อีกหลายคนที่ยากรู้ในสิ่งเดียวกับคุณ
3. อย่าจองเวลาพูดเพียงคนเดียว สมาชิกอื่นก็ต้องการจะมีส่วนร่วมพูดด้วยเช่นเดียวกัน และเพื่อนสมาชิกจะไม่สามารถทำเช่นนั้นได้ หากคุณใช้เวลาในการแสดงความคิดเห็นมากเกินไป
4. ช่วยเหลือให้เพื่อนสมาชิกกลุ่มได้มีส่วนร่วมในการแสดงออก หากมีใครบางคน ในกลุ่มต้องการจะพูดบางสิ่งแต่ไม่กล้าพูด ขอให้คุณให้กำลังใจแก่เขา แต่ก็เป็นไปได้ที่เขาเพียง แสดงปฏิกิริยาในการเห็นด้วย หรือรู้สึกมีส่วนร่วมกับความรูสึกนั้น ก็ไม่ควรคาดหวังให้เขาพูด
5. ฟังผู้อื่นด้วยความตั้งใจ พยายามฟังด้วยใจจดจ่อ ขอให้เปิดโอกาสให้แก่ความคิด ของผู้อื่น และพยายามทำความเข้าใจในสิ่งที่เขาพูด เช่นเดียวกับที่คุณต้องการให้เขาฟังคุณ แม้ว่า ความคิดที่เสนอนั้นจะแตกต่างกับความคิดของคุณก็ตาม
6. สมาชิกกลุ่มมารวมกันครั้งนี้เพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ดังนั้นปัญหาต่าง ๆ สามารถแก้ไขได้ด้วยการร่วมมือกัน ด้วยการให้ข้อมูลต่าง ๆ ที่คุณมีอยู่ ซึ่งอาจเป็นประโยชน์ ต่อผู้อื่น การให้คำแนะนำเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหา หรือสาเหตุของปัญหาสามารถช่วยเหลือผู้อื่น ตัดสินใจได้ดีขึ้น
7. เต็มใจที่จะยอมรับทัศนะในแง่ลบอื่น อย่าตั้งคั้นว่าคุณเป็นฝ่ายถูกและคนอื่น เป็นฝ่ายผิด สมาชิกกลุ่มอาจจะมีความคิดไม่เหมือนกัน ขอให้เข้าใจในความคิดซึ่งกันและกัน
8. ติดตามการอภิปรายในกลุ่มให้ทัน ถ้ารู้สึกง่วงสับสน ขอให้คุณถาม
9. การพูดถึงความรู้สึกและปฏิกิริยาของคุณเป็นสิ่งที่สามารถทำได้ภายในกลุ่ม

4. การควบคุมตัวแปรรบกวน (Control of Nuisance Variable)

ในการออกแบบการทดลองผู้วิจัยได้คำนึงถึงตัวแปรที่จะมารบกวน ซึ่งจะมีผลทำให้ ผู้วิจัยสรุปความเป็นเหตุเป็นผลของตัวแปรจัดกระทำและตัวแปรตามไม่ได้ ผู้วิจัยจึงควบคุมอิทธิพล ตัวแปรรบกวนด้วยการควบคุมตัวแปร โดยการออกแบบการทดลอง (Experimental Control) ดังนี้ (คุชฎี โยเหลา, 2550)

4.1 ทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง (Randomization) โดยวิธีการสุ่มเด็กและเยาวชนที่เข้ารับการทดลองมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขจัดความลำเอียง ใดใด ที่เกิดจากตัวแปรนอกเหนือที่ผู้วิจัยไม่ได้ควบคุมโดยตรง

4.2 การทำให้เกิดความเท่าเทียมกันของกลุ่มตัวอย่าง (Block, Matching) โดยนำตัวแปรที่อาจมีผลต่อการทดลองมาเป็นตัวแปรจัดประเภทในการศึกษา หมายถึง การออกแบบการทดลอง โดยนำตัวแปรที่อาจมีผลต่อการทดลอง ด้วยการออกแบบให้มีกลุ่มการทดลองออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มเด็กและเยาวชนที่มีพฤติกรรมในการกระทำผิดรุนแรง และ การกระทำผิดที่มีพฤติกรรมแบบไม่รุนแรง

4.3 ทำให้เป็นเป็นค่าคงที่ (Constant) โดยให้กลุ่มตัวอย่างมาจากกลุ่มชายทั้งหมด นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ออกแบบให้จำนวนกลุ่มตัวอย่างให้มีความพอดี เพื่อลดความคลาดเคลื่อน และไม่ให้เกิดความเปลี่ยนแปลงโดยการกำหนดให้แต่ละกลุ่มมีสมาชิกจำนวน กลุ่มละ 15 คน

ขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนาเครื่องมือตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การพัฒนาแผนการทดลองการให้การศึกษาแบบกลุ่ม ได้แก่ การศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการให้การศึกษา การให้การศึกษาแบบกลุ่ม การให้การศึกษาแบบกลุ่มทักษะชีวิต และกิจกรรมด้านศิลปะบำบัด

2. การพัฒนาแผนการทดลองกลุ่มผสมผสานกิจกรรมดนตรีบำบัดลักษณะของแผนประกอบด้วยกิจกรรมกลุ่มนันทนาการ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมด้านดนตรี ศิลปะ การเคลื่อนไหวร่างกาย และการอภิปรายร่วมกัน ที่ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมด้วยการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับงานวิจัยด้านดนตรีบำบัด และศิลปะบำบัด นอกจากนี้ได้เข้ารับการอบรมจากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องดังนี้

2.1 การอบรมการเยียวยาผู้ที่มีภาวะเครียด จากเหตุการณ์ต่างๆ ด้วยวิธีศิลปะบำบัด จากมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

2.2 การอบรมฝึกงานคลินิกดนตรีบำบัด ณ Ewha Womans University ประเทศเกาหลีใต้ เป็นระยะเวลา 2 เดือน

3. นำแผนการให้การศึกษาแบบกลุ่มและการให้นำวิธีการกลุ่มกลุ่มผสมผสานกิจกรรมดนตรี เพื่อส่งเสริมทักษะชีวิตเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด ที่ปรับปรุงแล้วไปศึกษาผู้เชี่ยวชาญในด้านการให้การศึกษาแบบกลุ่ม และผู้เชี่ยวชาญด้านเด็กและเยาวชน ทั้งนี้เพื่อความ

ถูกต้องและเหมาะสม และความน่าสนใจของเด็กและเยาวชน ตลอดจนวิธีการต่างๆ เพื่อให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับการพัฒนาทักษะชีวิตของเด็กและเยาวชน

4. นำแผนการให้การศึกษาแบบกลุ่มและการใช้กลุ่มผสมผสานกิจกรรมคนตรีไปทดลองใช้กับเด็กและเยาวชนจาก 2 แหล่ง ได้แก่

4.1 สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดปัตตานี

4.2 เด็กและเยาวชนกลุ่มเสี่ยงที่เป็นเครือข่ายเด็กและเยาวชนในศูนย์ยุติธรรมชุมชนต่างๆ จากสำนักงานยุติธรรมจังหวัดปัตตานี ทั้งหมด 17 เครือข่าย

5. เปรียบเทียบผลการทำแบบฝึกตามแผนการบำบัดในระยะก่อนและหลังการฝึกของกลุ่มตัวอย่าง แบบแผนการทดลองที่ใช้ในการหาคุณภาพของแบบฝึกเป็นแบบแผนการทดลองแบบกลุ่มเดียว ทดสอบก่อนและหลัง (One Group Pretest - Posttest Design)

การทดสอบก่อน	การทดลอง	การทดสอบหลัง
Y1	X	Y2

เมื่อกำหนดให้

Y1 แทน การทดสอบก่อนการทดลอง

X แทน การจัดการกระทำในการทดลอง

Y2 แทน การทดสอบหลังการทดลอง

การนำแผนการทดลองทั้งหมดนี้เพื่อปรับปรุงกิจกรรม เนื้อหาสาระ เพื่อให้เกิดผลการส่งเสริมทักษะชีวิตของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดได้จริง

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการเขียนโครงการการจัดกิจกรรมบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชนด้วยกระบวนการกลุ่มให้การศึกษาและกลุ่มผสมผสานกิจกรรมคนตรี เพื่อส่งเสริมทักษะชีวิตเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดนครศรีธรรมราชเพื่อดำเนินการตามโครงการและการจัดเก็บข้อมูลให้มีความสมบูรณ์

1. ขั้นตอนเตรียมการทดลอง

1.1 จำแนกประเภทเด็กและเยาวชนออกเป็นกลุ่มต่าง ๆ โดยจำแนกจากเอกสารด้านคดีและรายงานจำแนกเด็กและเยาวชนจากสภวิชาชีพ เพื่อให้ทราบว่าเด็กและเยาวชนที่เข้าร่วมกิจกรรมมาจาก กลุ่มต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1.1.1 กลุ่มเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์หรือกระทำความผิดโดยถูกชักจูงหรือไม่เจตนา

1.1.2 เด็กและเยาวชนที่ติดยาเสพติด

1.1.3 เด็กและเยาวชนที่มีความผิดปกติทางด้านอารมณ์ (Conduct Disorder)

1.1.4 เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดโดยเจตนาและกระทำความผิดซ้ำ

เด็กและเยาวชนที่ได้รับการจำแนกแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มคือกลุ่มที่ 1 ถือว่าเด็กและเยาวชนเหล่านั้นมีพฤติกรรมกระทำความผิดแบบไม่รุนแรง ลักษณะการกระทำความผิดและโทษที่ได้รับจากคำพิพากษาคดีให้การฝึกและอบรมไม่ถึงสองปีจำนวน 30 คนจากจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้นจำนวน 60 คน และเด็กและเยาวชนในกลุ่มที่ 2 ถือว่าเป็นเด็กและเยาวชนที่มีพฤติกรรมในการกระทำความผิดที่รุนแรงมีคำพิพากษาให้การฝึกและอบรมเกินระยะเวลาตั้งแต่สองปีขึ้นไป จึงถือว่ามีความผิดในการกระทำความผิดแบบรุนแรง (Hard Core) จำนวน 30 คน จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 60 คน

1.2 จัดเตรียมแบบวัดทักษะชีวิต เพื่อใช้ในการประเมินก่อนและหลังการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตัวอย่างและการติดตามหลังจากการสิ้นสุดการทดลองไปแล้ว 1 เดือน จำนวน 60 คน

1.3 จัดเตรียมเอกสารและอุปกรณ์ต่างๆ สำหรับใช้ในการเข้ากลุ่มจำนวน 60 คน

1.4 จัดเตรียมเด็กและเยาวชนออกเป็น 4 กลุ่มๆ 15 คนดังนี้

1.4.1 กลุ่มเด็กและเยาวชนที่มีพฤติกรรมกระทำความผิดแบบรุนแรงจำนวน 30 คน แบ่งเป็นกลุ่มย่อย 2 กลุ่มด้วยการจับฉลากกลุ่มละ 15 คน โดยกลุ่มแรกเป็นกลุ่มทดลองแบบให้การปรึกษาแบบกลุ่ม และกลุ่มหลังเป็นกลุ่มการผสมผสานกิจกรรมดนตรี

1.4.2 กลุ่มเด็กและเยาวชนที่มีพฤติกรรมกระทำความผิดแบบไม่รุนแรงจำนวน 30 คน แบ่งเป็นกลุ่มย่อย 2 กลุ่มด้วยการจับฉลากกลุ่มละ 15 คน โดยกลุ่มแรกเป็นกลุ่มทดลองแบบให้การปรึกษาแบบกลุ่ม และกลุ่มหลังเป็นกลุ่มการผสมผสานกิจกรรมดนตรี

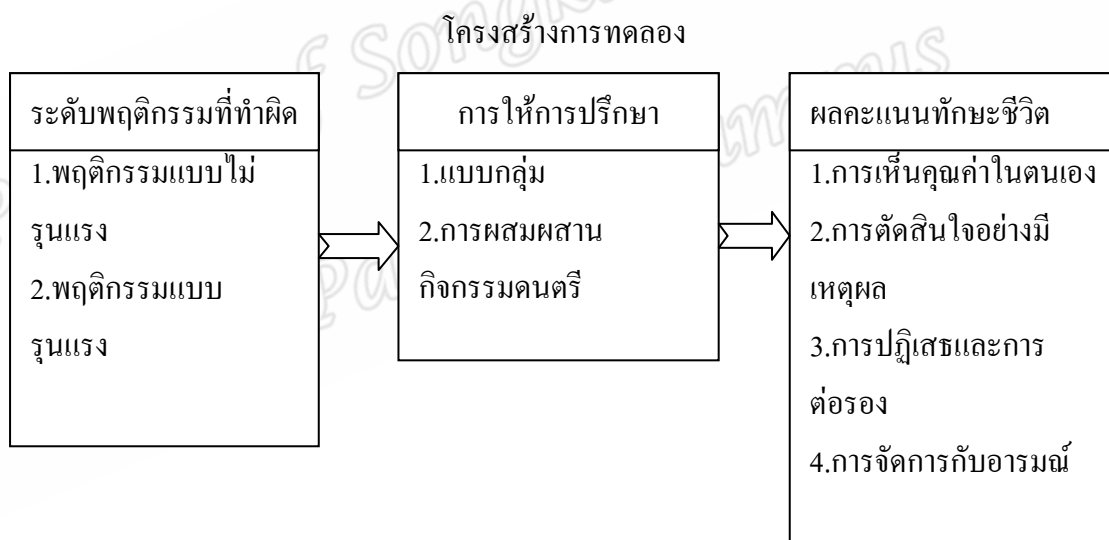
1.4.3 แบ่งกลุ่มเด็กและเยาวชนในแต่ละกลุ่มเหล่านี้ด้วยวิธีจับฉลากให้มีจำนวน กลุ่มละ 7 - 8 คน ทั้งนี้เพื่อความเหมาะสมในการดำเนินการให้การปรึกษาแบบกลุ่ม

1.5 เตรียมห้องทดลอง โดยผู้วิจัยใช้ห้องประชุมของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดนครราชสีมา ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 1 ห้อง เป็นห้องทดลองที่ไม่มีเสียงรบกวน มีแสงสว่างเพียงพอ มีอากาศถ่ายเทได้สะดวก มีโต๊ะเก้าอี้เพียงพอสำหรับเด็กและเยาวชน พร้อมทั้งอุปกรณ์เครื่องเสียงและอุปกรณ์ดนตรี

1.6 ทำการทดสอบวัดทักษะชีวิตกับกลุ่มตัวอย่างก่อนทำการทดลองเพื่อนำผลที่ได้เก็บไว้เปรียบเทียบกับผลหลังการทดลอง

2. ชั้นทดลอง

การทดลองครั้งนี้เป็นการเปรียบเทียบเพื่อพิจารณาความแตกต่างของคะแนนทักษะชีวิตของเด็กและเยาวชน ระหว่างก่อนและหลังการจัดกิจกรรมให้การปรึกษาแบบกลุ่มและกลุ่มผสมผสานกิจกรรมดนตรีและหลังสิ้นสุดการทดลองหรือระยะติดตามผล (4 สัปดาห์หลังการวัดคะแนนทักษะชีวิต) แบบแผนการทดลองที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ (Randomized Control Group Design) โดยมีการสุ่มหน่วยทดลองและตัวแปรจัดการกระทำตามลักษณะของรูปแบบการ ให้การปรึกษาแบบกลุ่ม การวิจัยครั้งนี้มีตัวแปรอิสระ 2 ประเภท คือ ตัวแปรอิสระที่ถูกจัดการกระทำ ได้แก่ การให้การปรึกษา และตัวแปรอิสระที่เป็นตัวแปรจัดประเภท ได้แก่ ระดับพฤติกรรมในการกระทำ ความผิดของเด็กและเยาวชน ตัวแปรตามเป็นลักษณะที่มุ่งหวังให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหลังการทดลองคือคะแนนทักษะชีวิต 4 ด้านประกอบด้วย การเห็นคุณค่าในตนเอง การตัดสินใจอย่าง มีเหตุผล การปฏิเสธและการต่อรอง และการจัดการกับอารมณ์ โครงสร้างการทดลองจึงเป็นดังภาพประกอบ

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองจัดกิจกรรมกับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 8 กลุ่ม ดังนี้

- 2.1 กลุ่มการให้การปรึกษาแบบกลุ่ม ใช้เวลาในการทดลอง 17 วัน วันละ 1 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง 30 นาที (ตั้งแต่เวลาช่วงเช้าของวันจันทร์ ถึง วันพฤหัสบดีทุกสัปดาห์ติดต่อกัน)
- 2.2 กลุ่มผสมผสานกิจกรรมดนตรี ใช้เวลาในการทดลอง 17 วัน วันละ 1 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง 30 นาที (ตั้งแต่เวลาช่วงบ่ายของวันจันทร์ ถึง วันพฤหัสบดีทุกสัปดาห์ติดต่อกัน)

สำหรับการดำเนินการ โดยทั่วไปในการทดลองและการรวบรวมข้อมูลมีลำดับดังนี้

ก. รวบรวมข้อมูลก่อนการทดลอง ผู้วิจัยให้เด็กและเยาวชนในกลุ่มทดลองทำแบบวัดทักษะชีวิต

ข. เริ่มการทดลองด้วยการสร้างความเข้าใจและชี้ให้เห็นคุณค่าของการรู้จักคิด ผู้วิจัยชี้แจงและยกตัวอย่างให้เด็กและเยาวชนในกลุ่มทดลองตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นของการรู้จักคิดเพราะเป็นประโยชน์ในการดำรงชีวิตประจำวันตลอดจนทำให้นักศึกษาเข้าใจว่าความสามารถในการคิดเป็นสิ่งที่พัฒนาได้

ค. ให้นักศึกษาทำแบบฝึกตามลำดับที่ระบุไว้ในคู่มือการใช้แบบฝึก โดยมีขั้นตอนดังนี้
ขั้นที่ 1 ศึกษากรณีตัวอย่างและเสนอสถานการณ์ ผู้วิจัยกล่าวนำเพื่อจูงใจผู้รับการสอนนำเสนอแผน ผู้รับการสอนศึกษากรณีตัวอย่างที่เป็นปัญหาพร้อมคำตอบ ผู้วิจัยในฐานะผู้ให้การศึกษา อธิบายเพิ่มเติมหรือตอบปัญหาถ้าผู้รับการสอนมีข้อสงสัย จากนั้นให้ผู้รับการสอนศึกษาสถานการณ์ ปัญหา ข้อโต้แย้งหรือข้อมูลที่คลุมเครือ ขั้นนี้ใช้เวลาประมาณ 8 - 10 นาที

ขั้นที่ 2 ให้เยาวชนฝึกคิดเป็นรายบุคคล ให้ผู้รับการฝึกแต่ละคนฝึกคิดหาคำตอบตามวิธีและกระบวนการคิดตามแนวทางทักษะชีวิต โดยบันทึกคำตอบลงในแบบฝึกหัด ผู้ให้การศึกษาจะทำหน้าที่เป็นผู้สนับสนุนการคิดของผู้ร่วมกิจกรรมด้วยการอธิบายเพิ่มเติม กระตุ้นให้กำลังใจ และสังเกตพฤติกรรม ขั้นนี้ใช้เวลาประมาณ 20 - 30 นาที

ขั้นที่ 3 ฝึกคิดเป็นกลุ่มย่อย สมาชิกในกลุ่มย่อยมี 6 คน ขั้นนี้เป็นการเปิดโอกาสให้ได้ฟังคำตอบและเหตุผลของคนอื่นเพื่อเปรียบเทียบกับคำตอบของตนตลอดจนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกัน ใช้เวลาประมาณ 20 - 30 นาที

ขั้นที่ 4 อภิปรายผลการคิดและเฉลยคำตอบ ขั้นนี้เป็นการเปิดโอกาสให้ได้ฟังคำตอบและเหตุผลของกลุ่มอื่นเพื่อเปรียบเทียบกับคำตอบของกลุ่มตนตลอดจนได้อภิปรายความคิดเห็นร่วมกันเพื่อหาข้อสรุป ครูผู้สอนจะทำหน้าที่เป็นผู้ดำเนินการอภิปรายและเสนอประเด็นที่ควรพิจารณาเพิ่มเติมและเฉลยคำตอบ ขั้นนี้ใช้เวลาประมาณ 30 นาที

ขั้นที่ 5 ทบทวนคำตอบและตรวจสอบความคิด เป็นขั้นที่ผู้รับการฝึกแต่ละคนพิจารณาคำตอบของตนอีกครั้งพร้อมบันทึกคำตอบเฉลย หลังจากนั้นผู้รับการฝึกจะตรวจสอบการคิดของตนเองโดยใช้แบบตรวจสอบรายการการคิดที่ครูผู้สอนแจกให้เพื่อเป็นข้อมูลย้อนกลับและเป็นแนวทางในการคิดครั้งต่อไป ขั้นนี้ใช้เวลาประมาณ 5 นาที

3. ชั้นประเมินผล

3.1 เมื่อสิ้นสุดการฝึกอบรมตามโปรแกรมดังกล่าวแล้ว ให้เยาวชนที่เข้าร่วมการฝึกอบรมครั้งนี้ ทั้งหมดทำแบบวัดทักษะชีวิตอีกครั้ง โดยใช้แบบวัดทักษะชีวิตแบบเดียวกันกับครั้งแรก

3.2 เมื่อสิ้นสุดการฝึกและอบรมไปแล้ว 4 สัปดาห์ นำกลุ่มทดลองทั้งหมดทำแบบวัดทักษะชีวิตซ้ำ เพื่อทดสอบความคงทนของกลุ่มตัวอย่าง

3.3 นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองมาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติ

4. ชั้นวิเคราะห์ผล

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้นำคะแนนทักษะชีวิตของเด็กและเยาวชนจากกลุ่มทดลองทั้งสองกลุ่ม ก่อนทดลองและหลังการทดลองนำมาวิเคราะห์โดยใช้วิธีทางสถิติในแต่ละระดับดังนี้

3.1 หาค่าความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยทักษะชีวิตโดยรวม และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.2 การวิเคราะห์พหุคูณ (Two - Way Analysis of Variance : ANOVA) ชนิดกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน ระหว่างวิธีการให้การปรึกษาแบบกลุ่มและกลุ่มผสมผสานกิจกรรมดนตรี เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยทักษะชีวิตในแต่ละด้าน คือ การเห็นคุณค่าในตนเอง การตัดสินใจอย่างมีเหตุผล การปฏิเสธต่อรอง และการจัดการกับอารมณ์ ก่อนการเข้าร่วมกิจกรรมและหลังการเข้าร่วมกิจกรรม ตลอดถึงหลังการสิ้นสุดการทดลองไปแล้ว 1 เดือน เพื่อหาปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ ตัวแปรตาม ที่เกิดจากความแตกต่างระหว่างระดับการกระทำความผิดในสองระดับ คือ ระดับการกระทำความผิดแบบไม่รุนแรง และระดับในการกระทำความผิดแบบรุนแรง กับวิธีการให้การปรึกษาแบบกลุ่มและกลุ่มผสมผสานกิจกรรมดนตรี

ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้ตระหนักถึงอิทธิพลของตัวแปรที่กระทำโดยมีการให้เห็นความสำคัญของอิทธิพลหลักและอิทธิพลร่วมของทริทเมนต์ที่เกิดขึ้นในการทดลองแบบแฟคตอเรียล ที่เรียกว่า อิทธิพลของแฟคตอเรียล (Factorial Effects) ที่สามารถแยกได้เป็นสองประเภทคือ

3.3.1 อิทธิพลหลัก (Main Effects) ซึ่งเป็นอิทธิพลของปัจจัยแต่ละปัจจัย ซึ่งได้แก่อิทธิพลหลักของปัจจัย A (A effect) จะหมายถึงความแตกต่างระหว่างระดับของปัจจัย A (หมายถึงปัจจัยที่เป็นผลจากการทดลองทั้งสองแผนการทดลอง ได้แก่ การให้การปรึกษาแบบกลุ่มและการผสมผสานกิจกรรมดนตรี)

3.3.2 อิทธิพลร่วม (Interaction Sample Main Effect หรือ B effect) ซึ่งเป็นอิทธิพลของปัจจัยตั้งแต่ 2 ปัจจัยขึ้นไป ซึ่งเกิดร่วมกันหรือมีปฏิริยาสัมพันธ์ต่อกัน ได้แก่ อิทธิพลร่วมของ 2 ปัจจัย (Two-Factor Interaction) (หมายถึงปัจจัยที่เกิดจากความแตกต่างระดับของพฤติกรรมในการกระทำความผิดมี 2 ระดับ)

ในการทดลองนี้ใช้การทดลองที่มี 2 ปัจจัย ปัจจัยละ 2 ระดับ (2^2 แฟคตอเรียล) ซึ่งมีอิทธิพลหลักและอิทธิพลร่วมในเชิงคณิตศาสตร์ได้ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{A effect} &= \text{ความแตกต่างระหว่างระดับของปัจจัย A ที่เกิดขึ้นในทุกะดับของปัจจัย B} \\ &= (a_1 - a_2)b_1 + (a_1 - a_2)b_2 \\ &= a_1b_1 - a_2b_2 + a_1b_2 - a_2b_2 \\ &= (a_1 - a_2)(b_1 - b_2) \end{aligned}$$

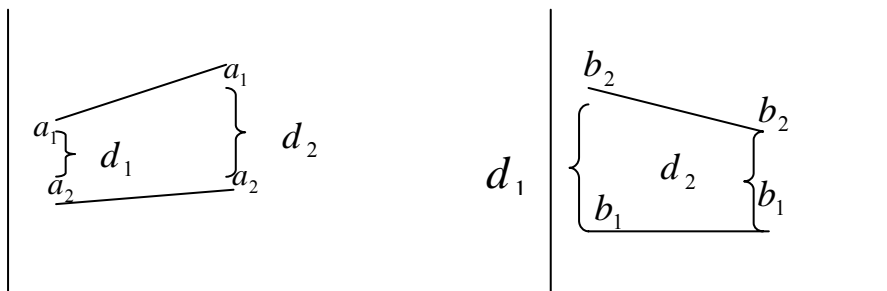
$$\begin{aligned} \text{B effect} &= \text{ความแตกต่างระหว่างระดับของปัจจัย B ที่เกิดขึ้นในทุกะดับของปัจจัย A} \\ &= (b_1 - b_2)a_1 - (b_1 - b_2)a_2 \\ &= a_1b_1 - a_1b_2 + a_2b_1 - a_2b_2 \\ &= (a_1 + a_2)(b_1 - b_2) \end{aligned}$$

AB interaction = ความแตกต่างระหว่างระดับของปัจจัยหนึ่ง ที่ระดับหนึ่งของอีกปัจจัยหนึ่งที่แตกต่างกันจากความแตกต่างระหว่างระดับของปัจจัยแรก ที่ระดับอื่นๆ ของปัจจัยที่สอง

$$\begin{aligned} &= (a_1 - a_2)b_1 - (a_1 - a_2)b_2 \\ &= a_1b_1 - a_2b_2 - a_1b_2 + a_2b_2 \\ &= (a_1 - a_2)(b_1 - b_2) \text{ หรือ} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{AB interaction} &= (b_1 - b_2)a_1 - (b_1 - b_2)a_2 \\ &= a_1b_1 - a_1b_2 - a_2b_1 - a_2b_2 \\ &= (a_1 - a_2)(b_1 - b_2) \end{aligned}$$

การใช้กราฟแสดงความหมายของอิทธิพลร่วม AB ดังนี้

ในรูปกราฟทั้งสอง $d_1 - d_2$ จะเป็นค่าที่ชี้ให้เห็นการเกิดอิทธิพลร่วม AB กล่าวคือ

ถ้า $d_1 - d_2 = 0$ จะหมายถึงการไม่มีอิทธิพลร่วม AB

ถ้า $d_1 - d_2 \neq 0$ จะหมายถึงการมีอิทธิพลร่วม AB

ดังนั้น ความแตกต่างระหว่างระดับของปัจจัย AB ที่ระดับหนึ่งของปัจจัย B (หรือ ปัจจัย A) ไม่เท่ากับความแตกต่างระหว่างระดับของปัจจัย A (หรือปัจจัย B) ที่อีกระดับหนึ่งของปัจจัย B (หรือปัจจัย A) แสดงว่ามีอิทธิพลร่วมเกิดขึ้น (อนันต์ชัย เขื่อนธรรม, 2542)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล

1.1 การหาค่ามัธยฐานเลขคณิต ($\bar{X}$) โดยใช้สูตรดังนี้ (Best, 1989)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทนผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทนจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

1.2 การหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD.) โดยใช้สูตรดังนี้ (Hartley, 1940)

$$S = \sqrt{\frac{\sum (X_i - \bar{X})^2}{N - 1}}$$

เมื่อ S แทนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X_i แทนคะแนนแต่ละจำนวน

$\bar{X}$ แทนค่าเฉลี่ย

N แทนจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

2.1 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนทักษะชีวิตโดยใช้การทดสอบ

ค่าที (t-Independent) (Best, 1989)

2.1.1 การทดสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวนเพื่อดูว่าค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มนั้นเท่า กันหรือไม่ โดยใช้สูตร (F-test) (Hartley,1940)

$$F = \frac{S^2 \text{Largest}}{S^2 \text{Smallest}}$$

$S^2 \text{Smallest}$ แทน ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่มีค่ามาก

$S^2 \text{Largest}$ แทน ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่มีค่าน้อย

2.2 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนวัดทักษะชีวิตระหว่างกลุ่มให้การปรึกษาแบบกลุ่ม และกลุ่มการให้การปรึกษาที่มีกิจกรรมดนตรีร่วม โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) แบบ Two - Way Analysis of Variance เพื่อเปรียบเทียบผลของคะแนนทักษะชีวิตในเด็กและเยาวชน ระหว่างก่อนและหลังการทดลองและการติดตามผล 1 เดือนของวิธีการให้การปรึกษาแบบกลุ่มและการให้การปรึกษาที่มีกิจกรรมดนตรีร่วมที่ได้รับวิธีการให้คำปรึกษาที่ต่างกัน และระดับความแตกต่างในการกระทำความคิดของเด็กและเยาวชนที่มีระดับแตกต่างกันของตัวแปรในการทดลองครั้งนี้ประกอบด้วย

1) ตัวแปรอิสระ แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

1.1 ตัวแปรที่ถูกจัดกระทำ แปรค่าเป็น 2 ระดับคือ

1.1.1 วิธีการให้การปรึกษาแบบกลุ่ม

1.1.2 วิธีการกลุ่มผสมผสานกิจกรรมดนตรี

1.2 ตัวแปรจัดประเภท เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม นำไปใช้เพื่อควบคุมความคลาดเคลื่อนของการทดลอง ประกอบด้วยตัวแปร 2 ตัวคือ

1.2.1 ระดับพฤติกรรมในการกระทำความคิดแบบไม่รุนแรง

1.2.2 ระดับพฤติกรรมในการกระทำความคิดแบบรุนแรง

2) ตัวแปรตาม ได้แก่ คะแนนทักษะชีวิต 4 ด้าน

ในการวิเคราะห์ ANOVA ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อการวิเคราะห์ผล (Output) เพื่อไปอธิบายหรือตอบคำถามในประเด็นต่างๆ แต่โดยทั่วไปแล้วการวิเคราะห์ความแปรปรวน ผู้วิจัยจะพิจารณาผลการวิเคราะห์ Box's Test of Equality of Covariance Matrices ผลการวิเคราะห์ในส่วนนี้จะเป็นการตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นในการพิจารณาความ

เท่ากันของเมตริกที่ ความแปรปรวนร่วม โดยพิจารณาจากผลการวิเคราะห์ในค่า Sig โดยนำค่า Sig มาเปรียบเทียบกับระดับนัยสำคัญ (α) ที่ผู้วิจัยกำหนด หากพบว่าค่า Sig มีค่าสูงกว่าหรือเท่ากับระดับนัยสำคัญ นั้นแสดงว่า เมตริกความแปรปรวนร่วมของประชากรเท่ากัน ซึ่งเป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นของการวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณ แต่ถ้าหากพบว่า ค่า Sig มีค่าน้อย กว่าระดับนัยสำคัญ นั้นแสดงว่าข้อมูลที่จะทำการวิเคราะห์ไม่เป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้น หรือ เมตริกความแปรปรวนร่วมของประชากรไม่เท่ากัน ซึ่งผู้วิจัยจะต้องดำเนินการแก้ไข รายละเอียด

การใช้สถิติ F – test วิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (X) โดยใช้กับข้อมูล 3 กลุ่มขึ้นไป มีทั้งการทดสอบความแปรปรวนภายในกลุ่มและความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม และการทดสอบแบบ Two-Way ANOVA ถ้าการทดสอบตัวแปรตาม (ค่าเฉลี่ย) ปรากฏว่า “แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ” จะต้องนำไปเปรียบเทียบเป็นรายคู่ ๆ โดยวิธีของ Scheffe’s หรือ Fisher’s LSD. ต่อไป (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2551)

Prince of Songkla University
Pattani Campus

แผนการวิจัย

